

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 19ης Δεκεμβρίου 2012*

«Αίτηση αναιρέσεως — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προσδιορισμός του επιπέδου κινδύνου που συνδέεται με επιχειρηματική οντότητα — Σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης — Έρευνα της OLAF — Αποφάσεις — Αποφάσεις με τις οποίες ζητείται η ενεργοποίηση των προειδοποιήσεων W1α και W1β — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Παραδεκτό»

Στην υπόθεση C-314/11 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 2011,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους Δ. Τριανταφύλλου και F. Dintilhac,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Planet AE, με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον Β. Χριστιανό, δικηγόρο,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel (εισηγητή) και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί να αναιρεθεί η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Απριλίου 2011 στην υπόθεση T-320/09, Planet κατά Επιτροπής (Συλλογή 2011, σ. II-1673, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το εν λόγω θεσμικό όργανο κατά της προσφυγής ακυρώσεως της Planet ΑΕ (στο εξής: Planet) κατά των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), οι οποίες διατάσσουν την εγγραφή της προσφεύγουσας στο σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης (στο εξής: ΣΕΠ), αντιστοίχως, με την ενεργοποίηση της προειδοποιήσεως W1α και, εν συνεχεία, με την ενεργοποίηση της προειδοποιήσεως W1β.

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Η Επιτροπή, αποβλέποντας στην καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας η οποία θίγει τα οικονομικά συμφέροντα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εξέδωσε, στις 16 Δεκεμβρίου 2008, την απόφαση 2008/969/EK, Ευρατόμ, σχετικά με το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης το οποίο θα χρησιμοποιείται από τους διατάκτες της Επιτροπής και των εκτελεστικών οργανισμών (ΕΕ L 344, σ. 125).
- 3 Κατά την αιτιολογική σκέψη 4 της αποφάσεως 2008/969, «σκοπός του ΣΕΠ είναι να διασφαλίσει, εντός της Επιτροπής και των εκτελεστικών οργανισμών της, την κυκλοφορία πληροφοριών περιορισμένης χρήσεως όσον αφορά τρίτους που δυνητικά συνιστούν απειλή για τα οικονομικά συμφέροντα και τη φήμη των Κοινοτήτων ή για οιοδήποτε άλλο χρηματικό ποσό διαχειρίζονται οι Κοινότητες».
- 4 Κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 7 της εν λόγω αποφάσεως, η OLAF, που έχει πρόσβαση στο ΣΕΠ στο πλαίσιο της ασκήσεως των καθηκόντων της όσον αφορά τη διεξαγωγή ερευνών και τη συλλογή πληροφοριών για την πρόληψη της απάτης, είναι επιφορτισμένη, από κοινού με τους αρμόδιους διατάκτες και τις υπηρεσίες εσωτερικού ελέγχου, με τις αιτήσεις εισαγωγής, τροποποίησης ή διαγραφής των προειδοποιήσεων ΣΕΠ, η διαχείριση των οποίων διασφαλίζεται από τον υπόλογο της Επιτροπής ή τους ιεραρχικώς υποκείμενους σ' αυτόν υπαλλήλους.
- 5 Συναφώς, το άρθρο 4, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2008/969 ορίζει ότι «ο υπόλογος [της Επιτροπής ή οι ιεραρχικώς υποκείμενοι σ' αυτόν υπάλληλοι] προβαίνει στην εισαγωγή, τροποποίηση ή διαγραφή προειδοποιήσεων ΣΕΠ σύμφωνα με τις αιτήσεις που του υποβάλλουν ο αρμόδιος κύριος διατάκτης, [η OLAF και η Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου]».
- 6 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της ίδιας αποφάσεως, «όλες οι αιτήσεις για την καταχώριση προειδοποιήσεων, την τροποποίηση ή τη διαγραφή τους απευθύνονται στον υπόλογο».
- 7 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, της αποφάσεως αυτής, «στην περίπτωση διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων ή χορήγησης επιδοτήσεων, ο αρμόδιος κύριος διατάκτης ή το προσωπικό του επαληθεύουν την ύπαρξη προειδοποίησης στο ΣΕΠ το αργότερο πριν από τη λήψη της αποφάσεως ανάθεσης της σύμβασης».
- 8 Από το άρθρο 9 της αποφάσεως 2008/969 προκύπτει ότι το ΣΕΠ στηρίζεται σε προειδοποιήσεις που παρέχουν τη δυνατότητα να προσδιοριστεί το επίπεδο του κινδύνου που συνδέεται με μια επιχειρηματική οντότητα βάσει κατηγοριών κατανεμόμενων σε διαβαθμισμένη κλίμακα, η οποία εκτείνεται από την προειδοποίηση W1, που αντιστοιχεί στο χαμηλότερο επίπεδο κινδύνου, μέχρι την προειδοποίηση W5, που αντιστοιχεί στο υψηλότερο επίπεδο κινδύνου.

- 9 Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 10 της αποφάσεως αυτής, που τιτλοφορείται «Προειδοποιήσεις W1», προβλέπουν τα ακόλουθα:

«1. Η OLAF ζητεί την ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1α όταν οι έρευνες της σε πρώιμο στάδιο παρέχουν επαρκή βεβαιότητα ότι ενδέχεται να καταχωρισθούν στο σύστημα διαπιστωμένες απάτες ή σοβαρά διοικητικά λάθη σε σχέση με τρίτα μέρη, ιδίως εκείνα που είναι ή υπήρξαν δικαιούχοι κοινοτικών κεφαλαίων. [...]

2. Η OLAF [ζητεί] την ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1β όταν οι έρευνες [της] παρέχουν επαρκή βεβαιότητα ότι ενδέχεται να καταχωρισθούν στο σύστημα τελικά πορίσματα για σοβαρά διοικητικά λάθη ή απάτη σε σχέση με τρίτα μέρη, ιδίως εκείνα που είναι ή υπήρξαν δικαιούχοι κοινοτικών κεφαλαίων. [...]»

- 10 Δυνάμει του άρθρου 11, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, «η OLAF [ζητεί] την ενεργοποίηση προειδοποίησης W2α εφόσον οι έρευνες [της] οδηγήσουν σε διαπίστωση σοβαρών διοικητικών λαθών ή απάτης που αφορά τρίτα μέρη, ιδίως εκείνα που είναι ή υπήρξαν δικαιούχοι κοινοτικών κεφαλαίων».
- 11 Το άρθρο 16 της αποφάσεως 2008/969 διευκρινίζει ότι η προειδοποίηση W1 «καταχωρίζεται μόνο για λόγους πληροφόρησης και δεν έχει καμία άλλη συνέπεια εκτός από τη λήψη αυστηρότερων μέτρων παρακολούθησης».

Ιστορικό της διαφοράς

- 12 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 8 έως 13 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ως εξής:

«8 Η [Planet] είναι εταιρία ελληνικού δικαίου η οποία παρέχει υπηρεσίες συμβούλων διοίκησης επιχειρήσεων. Από το 2006, η εταιρία αυτή μετέχει, ως μέλος τριών κοινοπρακτικών σχημάτων, στην εκτέλεση τριών έργων στη Συρία, χρηματοδοτούμενων από την Επιτροπή. Στις 16 Οκτωβρίου 2007, η OLAF κίνησε διαδικασία έρευνας σχετικά με την Planet, κατόπιν υπονοιών για την ύπαρξη παρατυπιών στο πλαίσιο των προαναφερθέντων τριών έργων.

9 Στο πλαίσιο του εβδόμου προγράμματος-[πλασίου] έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, η Επιτροπή, με έγγραφο της 18ης Απριλίου 2008, κάλεσε την [Planet] σε διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των τελικών όρων συμβάσεως επιχορηγήσεως σχετικά με την πρόταση της τελευταίας να αναλάβει τον συντονιστικό ρόλο μιας κοινοπραξίας για την υλοποίηση του έργου “Advancing knowledge – intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe” (στο εξής: έργο AEGIS). Το έγγραφο της Επιτροπής επισήμανε ότι η ενδεχόμενη επιχορήγηση εκ μέρους της Επιτροπής δεν μπορούσε να υπερβεί το ποσό των 3 300 000 ευρώ και ότι οι διαπραγματεύσεις έπρεπε να ολοκληρωθούν πριν τις 30 Ιουνίου 2008.

10 Η διεξαγωγή της προαναφερθείσας στη σκέψη 8 ανωτέρω έρευνας οδήγησε την OLAF να ζητήσει την εγγραφή της [Planet] στο ΣΕΠ δύο φορές. Στις 26 Φεβρουαρίου 2009 ζητήθηκε η ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1α και στις 19 Μαΐου 2009 η ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1β. Οι εγγραφές πραγματοποιήθηκαν στις 10 και στις 25 Μαρτίου 2009 αντιστοίχως.

11 Στις 27 Φεβρουαρίου 2009, η Επιτροπή απέστειλε στην [Planet] τη διαπραγματευθείσα σύμβαση επιχορήγησης (στο εξής: σύμβαση) προς υπογραφή από την εταιρία αυτή καθώς και από τα λοιπά μέλη της κοινοπραξίας στην οποία μετέχει η [Planet]. Στις 11 Μαρτίου 2009, η [Planet] επέστρεψε την υπογεγραμμένη σύμβαση στην Επιτροπή προς υπογραφή και από το εν λόγω θεσμικό όργανο.

- 12 Στις 4 Ιουνίου 2009, η Επιτροπή ενημέρωσε την [Planet] μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου [στο εξής: ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της 4ης Ιουνίου 2009] ότι η διαδικασία υπογραφής της σύμβασης είχε ανασταλεί μέχρι την πλήρωση ενός πρόσθετου όρου, ήτοι το άνοιγμα από την [Planet] ενός δεσμευμένου τραπεζικού λογαριασμού, μέσω του οποίου η τελευταία θα μπορούσε να διαχειρίζεται μόνον το τμήμα του ποσού της σχετικής με τη σύμβαση προκαταβολής που της αναλογούσε, ενώ το υπόλοιπο ποσό της προκαταβολής θα καταβαλλόταν απευθείας στα λοιπά μέλη της κοινοπραξίας. Το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα διευκρίνιζε ότι η επιβολή του νέου αυτού όρου οφειλόταν σε απρόβλεπτο γεγονός, ήτοι την εγγραφή της [Planet] στο ΣΕΠ με την ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1α, αρχικώς, και την ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1β, εν συνεχεία.
- 13 Η Επιτροπή υπέγραψε τη σύμβαση στις 3 Ιουλίου 2009, αφού είχε προηγηθεί συμφωνία της [Planet] με την τράπεζά της ότι η τελευταία αναλαμβάνει τη δέσμευση, αμέσως μόλις εισπράξει την οφειλόμενη προκαταβολή εκ μέρους της Επιτροπής, να διανείμει σε κάθε μέλος της κοινοπραξίας το ποσό που του αντιστοιχούσε.»

Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] στις 14 Αυγούστου 2009, η Planet άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά των αποφάσεων της OLAF.
- 14 Με χωριστό δικόγραφο της 9ης Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά την Επιτροπή, η προσφυγή της Planet έπρεπε να κηρυχθεί απαράδεκτη λόγω της ίδιας της φύσεως των επίδικων πράξεων, οι οποίες αποτελούσαν απλώς μέτρα εσωτερικής ενημερώσεως και επιφυλακής, μη υποκειμένες, ως εκ τούτου, στον κατά το άρθρο 230 ΕΚ έλεγχο νομιμότητας.
- 15 Με τις σκέψεις 21 έως 27 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, προκαταρκτικώς, όσον αφορά το αντικείμενο της διαφοράς, ότι, μολονότι η προσφυγή ακυρώσεως στρεφόταν επισήμως κατά των αποφάσεων της OLAF με τις οποίες ζητήθηκε η εγγραφή της Planet στο ΣΕΠ, έπρεπε να θεωρηθεί ότι το αίτημα ακυρώσεως εκτεινόταν και επί των αποφάσεων ενεργοποίησης των προειδοποιήσεων W1α και W1β (στο εξής: προσβαλλόμενες πράξεις).
- 16 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, με τις σκέψεις 37 και 38 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, την πάγια νομολογία κατά την οποία επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ακυρώσεως κατά παντός μέτρου λαμβανόμενου από θεσμικό όργανο της Ένωσης, ανεξαρτήτως της φύσεως ή της μορφής του, όταν με αυτό σκοπείται η παραγωγή έννομων αποτελεσμάτων. Αντιθέτως, είναι απαράδεκτες οι προσφυγές κατά πράξεων που συνιστούν απλώς μέτρα εσωτερικής φύσεως της διοικήσεως και παράγουν αποτελέσματα που περιορίζονται μόνο στο εσωτερικό της διοικήσεως.
- 17 Το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε, με τη σκέψη 39 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι το γεγονός ότι η διοίκηση επεξεργάζεται δεδομένα για αμιγώς εσωτερικούς σκοπούς ουδόλως αποκλείει το ενδεχόμενο οι ενέργειες αυτές να θίγουν τα συμφέροντα των διοικουμένων. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η ύπαρξη τέτοιας προσβολής εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, όπως είναι, μεταξύ άλλων, οι συνέπειες που ενδέχεται να έχει η εν λόγω επεξεργασία, αλλά και η σύμπτωση μεταξύ, αφενός, του σκοπού της εν λόγω επεξεργασίας και, αφετέρου, των διατάξεων που διέπουν την αρμοδιότητα του οικείου διοικητικού οργάνου.
- 18 Αφού εξέτασε, με τη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το ζήτημα της νομικής βάσεως της αποφάσεως 2008/969 κρίνοντας, με τη σκέψη 41, ότι η αναρμοδιότητα του οργάνου που εκδίδει μια πράξη συνιστά ζήτημα δημοσίας τάξεως το οποίο πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως, το Γενικό Δικαστήριο υπεισήλθε στην εξέταση του περιεχομένου των προσβαλλόμενων πράξεων.

- 19 Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εξακρίβωσε κατά πόσον η επισήμανση μιας οντότητας στο ΣΕΠ και, ειδικότερα, η εγγραφή της στην κατηγορία W1 συνιστά ενέργεια που αφορά αποκλειστικά τις εσωτερικές σχέσεις της Επιτροπής, με τις συνέπειές της να εξαντλούνται εντός του θεσμικού αυτού οργάνου.
- 20 Το Γενικό Δικαστήριο, αφού ανέλυσε, με τις σκέψεις 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τις σχετικές διατάξεις της αποφάσεως 2008/969, κατέληξε, με τη σκέψη 46 της εν λόγω διατάξεως, ότι οι συνέπειες των προσβαλλόμενων πράξεων δεν περιορίζονταν στο εσωτερικό της Επιτροπής αλλά παρήγαγαν εξωτερικά αποτελέσματα, δηλαδή την αναστολή της υπογραφής της συμβάσεως και την επιβολή πρόσθετου όρου στην Planet.
- 21 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, με τις σκέψεις 47 έως 50 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το ζήτημα αν τα αποτελέσματα που παρήγαγαν οι προσβαλλόμενες πράξεις μπορούσαν να θεωρηθούν ως δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντα της Planet, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική της κατάσταση.
- 22 Με τη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις επηρέασαν το περιθώριο διαπραγμάτευσης της Planet, την οργάνωση στο εσωτερικό της κοινοπραξίας της οποίας αποτελούσε μέλος και, ως εκ τούτου, την ικανότητά της να συνάψει στην πράξη τη σύμβαση του επίμαχου έργου. Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε ότι η στέρηση από την Planet κάθε δυνατότητας να επιτύχει τον δικαστικό έλεγχο των προσβαλλόμενων πράξεων δεν συμβιβάζεται προς την έννοια μιας ένωσης δικαίου, τούτο δε κατά μείζονα λόγο αν ληφθεί υπόψη ότι η απόφαση 2008/969 δεν προβλέπει δικαίωμα ενημερώσεως ή ακροάσεως των νομικών και φυσικών προσώπων πριν την εγγραφή τους στο ΣΕΠ μέσω της ενεργοποίησης των προειδοποιήσεων W1 έως W4 και W5β.
- 23 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε, με τη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως ενδιάμεσες ή προπαρασκευαστικές μη δεκτικές προσφυγής πράξεις, στο μέτρο που οι εν λόγω πράξεις όχι μόνο συγκέντρωναν τα νομικά χαρακτηριστικά των δυνάμενων να προσβληθούν πράξεων, αλλά αποτελούσαν επίσης πράξεις με τις οποίες περατώνεται ειδική διαδικασία, δηλαδή εγγραφή οντότητας σε κατάλογο επαγρύπνησης.
- 24 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου της Επιτροπής.

Αιτήματα των διαδίκων

- 25 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη και να καταδικάσει την Planet στα δικαστικά έξοδα.
- 26 Η Planet ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως της Επιτροπής και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 27 Η Επιτροπή προβάλλει οκτώ λόγους προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως την οποία άσκησε κατά της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως. Οι λόγοι αυτοί αντλούνται, πρώτον, από εσφαλμένη ερμηνεία της αποφάσεως 2008/969, δεύτερον, από μη ουσιώδη μεταβολή της νομικής καταστάσεως της Planet ως αποτέλεσμα της ενεργοποιήσεως των επίμαχων προειδοποιήσεων, τρίτον, από μη άμεσο επηρεασμό της Planet από τις εν λόγω προειδοποιήσεις, τέταρτον, από έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, πέμπτον, από σύγχυση των ενδίκων βοηθημάτων, έκτον, από παραβίαση της

συμβατικής ελευθερίας και της αρχής της συναινέσεως, έβδομον, από εσφαλμένο και μη αιτιολογημένο χαρακτηρισμό των προειδοποιήσεων ως αποφάσεων και, όγδοον, από εξάρτηση του παραδεκτού της προσφυγής από το βάσιμό της.

- 28 Δεδομένου ότι οι πρώτοι τρεις λόγοι αναιρέσεως είναι άρρηκτα συνδεδεμένοι, πρέπει να εξεταστούν από κοινού.

Επί του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι ερμήνευσε εσφαλμένα την απόφαση 2008/969, καθόσον εσφαλμένως προέβη σε γενίκευση των διατάξεων της εν λόγω αποφάσεως, εξομοιώνοντας την προειδοποίηση W1 προς τις προειδοποιήσεις W2 έως W5. Συναφώς, η Επιτροπή εκτιμά ότι η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει αντίφαση διότι, αφενός, με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως καταλήγει ότι οποιαδήποτε επισήμανση οντότητας στο ΣΕΠ επηρεάζει κατά λογική αναγκαιότητα τις σχέσεις μεταξύ του οικείου διατάκτη και της ενδιαφερόμενης οντότητας και, αφετέρου, με τη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως διαπιστώνει ότι το άρθρο 16 της αποφάσεως 2008/969, που αφορά τις συνέπειες της προειδοποιήσεως W1, είναι λιγότερο δεσμευτικό από τα άρθρα 15, 17 και 19 έως 22 της εν λόγω αποφάσεως.
- 30 Κατά την Επιτροπή, η προειδοποίηση W1 διακρίνεται σαφώς από τις λοιπές προειδοποιήσεις κατά το μέτρο που, όπως προκύπτει από το άρθρο 10 της αποφάσεως 2008/969, η ενεργοποίησή της στηρίζεται σε απλή πιθανολόγηση λάθους ή παρατυπίας και όχι σε απόλυτη βεβαιότητα, όπως ισχύει για τις λοιπές προειδοποιήσεις. Η διάκριση αυτή επιβεβαιώνεται και από το άρθρο 16 της αποφάσεως 2008/969, δυνάμει του οποίου η προειδοποίηση W1 καταχωρίζεται μόνο για λόγους πληροφόρησης και έχει μοναδική συνέπεια τη λήψη αυστηρότερων μέτρων παρακολούθησης. Η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, χαρακτηρίζοντας το περιεχόμενο του άρθρου 16 της αποφάσεως 2008/969 ως «λιγότερο δεσμευτικό», όφειλε να έχει συναγάγει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η παρεχόμενη δικαστική προστασία δεν μπορεί παρά να είναι επίσης προσωρινής φύσεως.
- 31 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι κακώς έκρινε, με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η προειδοποίηση W1 επηρέασε αναγκαστικά τις σχέσεις μεταξύ του οικείου διατάκτη και της Planet. Κατά την Επιτροπή, μολονότι η υποχρέωση επαγρύπνησης ασφαλώς ενέχει ένα στοιχείο δέσμευσης για τις υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου, εντούτοις η λήψη αυστηρότερων μέτρων παρακολούθησης αντιστοιχεί το πολύ σε αυξημένη επαγρύπνηση και ουδόλως συνεπάγεται δεσμευτικά αποτελέσματα έναντι της οικείας οντότητας.
- 32 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι κακώς διαπίστωσε, με τη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, άμεσο αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ των προσβαλλόμενων πράξεων και των πρόσθετων μέτρων που έπρεπε να λάβει η Planet πριν την υπογραφή της συμβάσεως, καθόσον η επιβολή των μέτρων αυτών δεν αποτελεί συνέπεια της προειδοποιήσεως W1 αλλά εμπίπτει στην ανεξάρτητη εκτίμηση του αρμόδιου διατάκτη.
- 33 Εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να προσδιορίσει, με τη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, τα μέτρα που φέρεται ότι είχαν ως συνέπεια να περιέλθει η Planet σε δυσμενή κατάσταση και, επιπλέον, παραβίασε τη δικονομική αρχή βάσει της οποίας τόσο η εξέταση των επιχειρημάτων που προβάλλουν οι διάδικοι όσο και η εκτίμηση των προσκομιζόμενων αποδεικτικών στοιχείων πρέπει να γίνεται άνευ δυσμενών διακρίσεων, παραλείποντας ειδικότερα να αναφερθεί, αφενός, στην αλληλογραφία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών και, αφετέρου, στις διαπραγματεύσεις στις οποίες είχαν μετάσχει η Planet και η τράπεζά της.

- 34 Η Planet υποστηρίζει ότι οι δύο πρώτοι λόγοι αναιρέσεως που προβάλλει η Επιτροπή ισοδυναμούν με παραμόρφωση του περιεχομένου των σκέψεων 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, στο μέτρο που, με τις εν λόγω σκέψεις, το Γενικό Δικαστήριο απλώς διαπίστωσε ότι οι διατάκτες οφείλουν να λαμβάνουν ειδικά μέτρα έναντι των ενδιαφερόμενων οντοτήτων, ανεξαρτήτως της οικείας προειδοποίησεως, έστω και αν πρόκειται για την προειδοποίηση W1, μη αποφαινόμενο επί των σχέσεων μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών και επί της ενδεχόμενης επίδρασης των προσβαλλόμενων πράξεων στη νομική κατάσταση της Planet.
- 35 Η Planet υποστηρίζει ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να κηρυχθεί εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 36 Διαπιστώνεται ότι, για να αποφανθεί επί του παραδεκτού της προσφυγής που άσκησε η Planet κατά των προσβαλλόμενων πράξεων, το Γενικό Δικαστήριο, με τις σκέψεις 44 έως 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, εξέτασε προκαταρκτικώς το ζήτημα αν η επισήμανση οντότητας στο ΣΕΠ αποτελεί πράξη που αφορά αποκλειστικά τις εσωτερικές σχέσεις του οικείου οργάνου, παράγοντας αποτελέσματα εξαντλούμενα στο εσωτερικό του οργάνου αυτού.
- 37 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, αφού περιέγραψε τη λειτουργία του ΣΕΠ και επισήμανε τον εγγενή στην απόφαση 2008/969 σκοπό της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης στο πλαίσιο υλοποίησης δημοσιονομικών μέτρων, ότι τα άρθρα 15 έως 17 και 19 έως 22 της αποφάσεως 2008/969 όχι μόνον επιτρέπουν αλλά επίσης, και ιδίως, επιβάλλουν στους ενδιαφερόμενους διατάκτες να λαμβάνουν ειδικά μέτρα έναντι της οικείας οντότητας ή του οικείου έργου.
- 38 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε, με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η επίδραση της επισήμανσης μιας οντότητας στο ΣΕΠ, έστω και με ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1, δεν μπορεί να εξαντλείται στο εσωτερικό του οικείου θεσμικού οργάνου, η δε προειδοποίηση αυτή επηρεάζει κατά λογική αναγκαιότητα τις σχέσεις μεταξύ του διατάκτη του εν λόγω οργάνου και της ενδιαφερόμενης οντότητας.
- 39 Το Γενικό Δικαστήριο προσέθεσε, με τη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι το συμπέρασμα αυτό δεν ανατρέπεται εκ των όσων προβλέπει το άρθρο 16 της αποφάσεως 2008/969, κατά το οποίο η προειδοποίηση W1 καταχωρίζεται μόνο για λόγους πληροφόρησης και δεν έχει καμία άλλη συνέπεια εκτός από τη λήψη αυστηρότερων μέτρων παρακολούθησης, στο μέτρο που η διαπίστωση συνδρομής των προϋποθέσεων για την ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1 συνεπάγεται την υποχρέωση του οικείου διατάκτη να λάβει αυστηρότερα μέτρα παρακολούθησης, άλλως η εν λόγω προειδοποίηση θα καθίστατο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.
- 40 Το Γενικό Δικαστήριο, αφού πρώτα διαπίστωσε, με τη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είχαν παραγάγει αποτελέσματα που δεν περιορίζονταν στο εσωτερικό του οικείου οργάνου, εν συνεχεία εξέτασε, με τις σκέψεις 47 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, και στηριζόμενο στα πραγματικά στοιχεία της υπό κρίση υποθέσεως, κατά πόσον τα αποτελέσματα αυτά ήταν ικανά να θεωρηθούν ως δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντα της ενδιαφερόμενης οντότητας, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική της κατάσταση.
- 41 Καταρχάς, από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο όχι μόνο δεν εξομοίωσε την προειδοποίηση W1 προς τις προειδοποιήσεις W2 έως W5, αλλά, αντιθέτως, υπογράμμισε την ιδιαιτερότητα της προειδοποίησης W1 όσον αφορά τις λιγότερο δεσμευτικές συνέπειες που αυτή συνεπάγεται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 16 της αποφάσεως 2008/969.

- 42 Εν συνεχεία, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, η συλλογιστική που αναπτύσσει το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ουδεμία αντίφαση ενέχει, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, έστω και αν τα αποτελέσματα της προειδοποίησεως W1 είναι λιγότερο δεσμευτικά, εντούτοις, γεγονός παραμένει ότι τα αυστηρότερα μέτρα παρακολούθησης που υποχρεούται να λάβει ο οικείος διατάκτης έναντι της ενδιαφερόμενης οντότητας δεν εξαντλούνται ολοκληρωτικά στο εσωτερικό του θεσμικού οργάνου, αλλά δύνανται να επηρεάσουν και τις σχέσεις μεταξύ του εν λόγω οργάνου και της ενδιαφερόμενης οντότητας.
- 43 Συγκεκριμένα, αφενός, η ίδια η Επιτροπή παραδέχεται, στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, ότι η υποχρέωση επαγρύπνησης που απορρέει από την προειδοποίηση W1 ενέχει ένα στοιχείο δέσμευσης για τις υπηρεσίες του οικείου οργάνου.
- 44 Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε, με τη σκέψη 44 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι κάθε προειδοποίηση, ακόμα και η προειδοποίηση W1, επηρεάζει κατά λογική αναγκαιότητα τη νομική κατάσταση του ενδιαφερόμενου προσώπου. Συγκεκριμένα, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου έχει την έννοια ότι, μολονότι η επισήμανση οντότητας στο ΣΕΠ, ακόμα και όταν πρόκειται για την προειδοποίηση W1, επηρεάζει αναγκαστικά τις σχέσεις μεταξύ οικείου διατάκτη και ενδιαφερόμενης οντότητας, τούτο ωστόσο δεν συνεπάγεται ότι αυτά τα εξωτερικά αποτελέσματα συνεπάγονται αυτομάτως ουσιώδη μεταβολή της νομικής καταστάσεως της εν λόγω οντότητας. Το ζήτημα αν συντρέχει τέτοια μεταβολή πρέπει να εξακριβώνεται κατά περίπτωση, το δε Γενικό Δικαστήριο προέβη σε τέτοια εξέταση με τις σκέψεις 47 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.
- 45 Το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 10 της αποφάσεως 2008/969 πρέπει επίσης να απορριφθεί καθόσον στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία των σκέψεων 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.
- 46 Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι, κατά το άρθρο 10 της αποφάσεως 2008/969, η ενεργοποίηση της προειδοποίησης W1 πραγματοποιείται σε πρώιμο στάδιο, στηριζόμενη σε απλή πιθανολόγηση λάθους ή παρατυπίας αντί της απόλυτης βεβαιότητας που απαιτείται για την ενεργοποίηση των λοιπών προειδοποιήσεων, δεν είναι ικανό να κλονίσει τις εκτιμήσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των προειδοποιήσεων στις σχέσεις μεταξύ του οικείου διατάκτη και της ενδιαφερόμενης οντότητας.
- 47 Τέλος, επισημαίνεται ότι το επιχείρημα που αντλείται από το άρθρο 16 της αποφάσεως 2008/969, δηλαδή από τη διαπίστωση ότι οι συνέπειες της προειδοποίησης W1 είναι λιγότερο επαχθείς, είναι αλυσιτελές προκειμένου περί της παροχής ένδικης προστασίας στην Planet, καθόσον η παροχή τέτοιας προστασίας επιβάλλεται όταν διαπιστώνεται ουσιώδης μεταβολή της νομικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου.
- 48 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε την επίδραση των προσβαλλόμενων πράξεων στην κατάσταση της Planet και διαπίστωσε ότι η εταιρία αυτή υποχρεώθηκε, αφενός, να παραιτηθεί από τη διαχείριση των προκαταβολών και τη διανομή τους στα μέλη της κοινοπραξίας της οποίας ήταν μέλος και, αφετέρου, να λάβει πρόσθετα μέτρα προς ικανοποίηση των νέων όρων που της επέβαλε η Επιτροπή προκειμένου να υπογράψει τη σύμβαση.
- 49 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τα ανωτέρω ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις επηρέασαν το περιθώριο διαπραγμάτευσης της Planet, την οργάνωση στο εσωτερικό της κοινοπραξίας της οποίας ήταν μέλος και, ως εκ τούτου, την ικανότητά της να συνάψει στην πράξη τη σύμβαση του έργου AEGIS.
- 50 Όσον αφορά πιο συγκεκριμένα τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ των προσβαλλόμενων πράξεων και των πρόσθετων όρων την ικανοποίηση των οποίων έπρεπε να εξασφαλίσει η Planet ώστε η Επιτροπή να υπογράψει τη σύμβαση, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, με τη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης

διατάξεως, ότι από το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της 4ης Ιουνίου 2009 προκύπτει σαφώς ότι η αναβολή υπογραφής της συμβάσεως καθώς και η επιβολή πρόσθετου όρου αποτελούσαν απόρροια των προσβαλλόμενων πράξεων. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, με τη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι οντότητες που ζητούν τη χορήγηση οικονομικών πόρων της Ένωσης και ως προς τις οποίες ενεργοποιείται προειδοποίηση στο ΣΕΠ υποχρεούνται να προσαρμόζονται στους όρους ή στα μέτρα αυξημένης επαγρύπνησης που τους επιβάλλονται από τους αρμόδιους διατάκτες.

- 51 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Γενικό Δικαστήριο, διαπιστώνοντας ότι τα μέτρα αυξημένης επαγρύπνησης που επιβλήθηκαν εν προκειμένω στην Planet απορρέουν άμεσα από τις προσβαλλόμενες πράξεις, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 52 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι τα εν λόγω πρόσθετα μέτρα δεν απορρέουν από την επισήμανση στο ΣΕΠ αλλά από την ανεξάρτητη εκτίμηση του αρμόδιου διατάκτη, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό όχι μόνο δεν τεκμηριώνεται από στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, αλλ' αντιφάσκει επιπλέον και προς το επιχείρημα της Επιτροπής, που ήδη παρατέθηκε στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως, ότι οι υπηρεσίες του οικείου θεσμικού οργάνου υποχρεούνται να λαμβάνουν αυξημένα μέτρα παρακολούθησης ως συνέπεια της προειδοποίησής W1.
- 53 Όσον αφορά δε το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με την παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να διευκρινίσει με ποιον τρόπο περιήλθε η Planet σε δυσμενέστερη κατάσταση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι τα μέτρα αυξημένης επαγρύπνησης που επιβλήθηκαν ως συνέπεια της ενεργοποίησης της προειδοποίησής W1 στο ΣΕΠ είχαν, ως προς την Planet, αντίκτυπο στην εσωτερική οργάνωση της κοινοπραξίας της οποίας αποτελούσε μέλος.
- 54 Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τα ανωτέρω, με τη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η Planet περιήλθε, από τον χρόνο της πρώτης εγγραφής της στο ΣΕΠ, σε διαφορετική κατάσταση από εκείνη στην οποία βρισκόταν εντός της κοινοπραξίας κατά τον χρόνο των διαπραγματεύσεων που διεξήχθησαν μεταξύ των συμβαλλομένων μερών πριν την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στην αλληλογραφία μεταξύ των μερών, από την οποία προκύπτει μεταξύ άλλων ότι η Planet ήταν αναγκασμένη, προκειμένου η Επιτροπή να υπογράψει τη σύμβαση, να παραιτηθεί από τη διαχείριση των προκαταβολών και τη διανομή τους στα μέλη της κοινοπραξίας της οποίας ήταν μέλος. Επιπλέον, από τις σκέψεις 50 και 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέπεμψε στα διάφορα μέτρα που έπρεπε να λάβει η Planet προς ικανοποίηση των νέων όρων που της επέβαλε η Επιτροπή για την υπογραφή της συμβάσεως, καθώς και ότι από τα στοιχεία αυτά το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις επηρέασαν όχι μόνον το περιθώριο διαπραγμάτευσης της Planet αλλά και την ικανότητά της να συνάψει στην πράξη την επίμαχη σύμβαση έργου.
- 55 Συνεπώς, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν διευκρίνισε με ποιον τρόπο περιήλθε η Planet σε δυσμενέστερη κατάσταση.
- 56 Όσον αφορά το επιχείρημα που προβάλλει η Επιτροπή σχετικά με την παράλειψη του Γενικού Δικαστηρίου να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, από τα άρθρα 256 ΣΛΕΕ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών, εκτός αν η ανακρίβεια του περιεχομένου των διαπιστώσεών του προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που του έχουν υποβληθεί, και, αφετέρου, για την εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών. Όταν το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ή εκτιμήσει τα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, δυνάμει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, να ασκήσει έλεγχο όσον αφορά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών και τις έννομες συνέπειες που έχει συναγάγει συναφώς το Γενικό Δικαστήριο

(βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 6ης Απριλίου 2006, C-551/03 P, General Motors κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-3173, σκέψη 51, και της 18ης Δεκεμβρίου 2008, C-101/07 P και C-110/07 P, Coop de France bétail et viande κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-10193, σκέψη 58).

- 57 Το Δικαστήριο δεν είναι επομένως αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, καταρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Συγκεκριμένα, εφόσον η προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ήταν νομότυπη και τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι διαδικαστικοί κανόνες που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων και το βάρος αποδείξεως, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμά την αξία που πρέπει να προσδοθεί στα στοιχεία που του έχουν υποβληθεί. Επομένως, η ως άνω εκτίμηση δεν αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου, εκτός αν συντρέχει παραμόρφωση των στοιχείων αυτών (βλ., μεταξύ άλλων, προαναφερθείσες αποφάσεις General Motors κατά Επιτροπής, σκέψη 52, καθώς και Coop de France bétail et viande κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 59).
- 58 Εν προκειμένω, από τη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει σαφώς ότι το Γενικό Δικαστήριο, παραπέμποντας στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της 4ης Ιουνίου 2009 και τη μεταξύ των μερών επικοινωνία που ακολούθησε, συνεκτίμησε τα διάφορα αποδεικτικά στοιχεία και, ειδικότερα, την αλληλογραφία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών την οποία επικαλείται η Επιτροπή στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως.
- 59 Επιπλέον, η εκτίμηση των διαφόρων αποδεικτικών στοιχείων στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 49 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως δεν συνιστά νομικό ζήτημα υποκείμενο στον έλεγχο του Δικαστηρίου, εκτός αν συντρέχει παραμόρφωση των στοιχείων αυτών, πράγμα που δεν υποστήριξε η Επιτροπή.
- 60 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι οι τρεις πρώτοι λόγοι τους οποίους προβάλλει η Επιτροπή προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως εν μέρει απαράδεκτοι και εν μέρει αβάσιμοι.

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 61 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, που αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, με τη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι το γεγονός και μόνον ότι η Planet απαλλάχθηκε από τις υποχρεώσεις της διαχειρίσεως στο εσωτερικό της κοινοπραξίας και ότι δεν ήταν πλέον σε θέση να εξασφαλίσει τη διανομή των αμοιβών στα διάφορα μέλη της κοινοπραξίας αυτής συνιστά δυσμενή μεταβολή της νομικής καταστάσεως της εν λόγω εταιρίας. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η Planet δεν απώλεσε κανένα χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα.
- 62 Η Planet εκτιμά ότι ο λόγος αυτός στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της προσβαλλόμενης διατάξεως και ότι η Επιτροπή επιδιώκει στην πράξη την επανεξέταση των πραγματικών περιστατικών στα οποία στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να εκδώσει την απόφασή του.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 63 Επισημαίνεται ότι το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου είναι αντιφατική ή ανεπαρκής αποτελεί νομικό ζήτημα, το οποίο μπορεί, ως τέτοιο, να προβληθεί κατ' αναίρεση (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, C-120/06 P και C-121/06 P, FIAMM κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-6513, σκέψη 90).

- 64 Από πάγια νομολογία προκύπτει επίσης ότι η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο από την αιτιολογία της αποφάσεως, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η απόφαση αυτή και το Δικαστήριο να δύναται να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχο του (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 14ης Μαΐου 1998, C-259/96 P, Συμβούλιο κατά de Nil και Impens, Συλλογή 1998, σ. I-2915, σκέψεις 32 και 33, και της 17ης Μαΐου 2011, C-449/08 P, IECC κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-3875, σκέψη 70).
- 65 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, με τις σκέψεις 49 και 50 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η Planet υποχρεώθηκε να παραιτηθεί από τη διαχείριση των προκαταβολών και τη διανομή τους στα μέλη της κοινοπραξίας της οποίας ήταν μέλος καθώς και να ικανοποιήσει τους νέους όρους που της επέβαλε η Επιτροπή, προκειμένου το θεσμικό αυτό όργανο να υπογράψει τη σύμβαση. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τα ανωτέρω ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις επηρέασαν όχι μόνον το περιθώριο διαπραγμάτευσης της Planet αλλά και την ικανότητά της να συνάψει στην πράξη την επίμαχη σύμβαση έργου.
- 66 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η συλλογιστική που εκθέτει το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 49 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως είναι σαφής και κατανοητή, δυνάμενη να αιτιολογήσει το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η σκέψη αυτή.
- 67 Το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η Planet δεν απώλεσε κανένα χρηματοοικονομικό πλεονέκτημα συνιστά πραγματικό περιστατικό το οποίο δεν εμπίπτει, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 57 και 58 της παρούσας αποφάσεως, στην αναιρετική αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.
- 68 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει απαράδεκτος και εν μέρει αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 69 Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, που αντλείται από σύγκυση των ενδίκων βοηθημάτων, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι οι όροι που αφορούν την οργάνωση της κοινοπραξίας αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της συμβάσεως, ενδεχόμενη αμφισβήτησή τους δεν μπορεί να γίνει στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, αλλά υπό το πρίσμα του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, όπως ισχύει και για τους λοιπούς κανόνες λειτουργίας της συμβάσεως καθώς και τους τρόπους πληρωμής.
- 70 Η Planet εκτιμά ότι το επιχείρημα που προβάλλεται στο πλαίσιο του λόγου αυτού είναι νέο και, ως εκ τούτου, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 71 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη αφορά μόνον το ζήτημα του παραδεκτού της προσφυγής ακυρώσεως των προειδοποιήσεων W1 προς την Planet και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν επιλήφθηκε ούτε του ζητήματος του βασίμου της εν λόγω προσφυγής αλλά ούτε και του ζητήματος της νομιμότητας της μεταβολής των συμβατικών σχέσεων μετά την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων.
- 72 Ως εκ τούτου, η αιτίαση της Επιτροπής που αντλείται από σύγκυση των ενδίκων βοηθημάτων δεν ευσταθεί, οπότε ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του έκτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 73 Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, που αντλείται από παραβίαση της συμβατικής ελευθερίας και της αρχής της συναινέσεως, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι κακώς έκρινε, με τη σκέψη 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η μη παροχή της δυνατότητας δικαστικού ελέγχου του υποστατού των στοιχείων στα οποία στηρίχθηκαν οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν συμβιβάζεται προς την έννοια μιας ένωσης δικαίου, δεδομένου ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεν επρόκειτο για μονομερή απόφαση συνεπαγόμενη αρνητικά αποτελέσματα για τους ενδιαφερομένους, αλλά για συμβατική σχέση την οποία συνήψαν τόσο η Επιτροπή όσο και η Planet ασκώντας τη συμβατική τους ελευθερία.
- 74 Η Planet υποστηρίζει ότι η Επιτροπή συγχέει τις συμβατικές σχέσεις με το αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 75 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, με τις σκέψεις 49 και 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι από το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της 4ης Ιουνίου 2009 προκύπτει ότι, κατόπιν της ενεργοποίησης της προειδοποίησης W1 στο ΣΕΠ, η κατάσταση της Planet στο εσωτερικό της κοινοπραξίας της οποίας αποτελούσε μέλος μεταβλήθηκε, οπότε οι προσβαλλόμενες πράξεις επηρέασαν το περιθώριο διαπραγμάτευσης της εταιρίας αυτής.
- 76 Κατά το μέτρο που η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν δέχθηκε ότι οι διάδικοι απλώς άσκησαν τη συμβατική τους ελευθερία, αρκεί η επισήμανση ότι με τον υπό κρίση λόγο αναιρέσεως το θεσμικό αυτό όργανο αμφισβητεί σχετικές με τα πραγματικά περιστατικά διαπιστώσεις για τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο είναι αποκλειστικά αρμόδιο.
- 77 Ως εκ τούτου, ο έκτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος για τους ίδιους λόγους με εκείνους που παρατέθηκαν στις σκέψεις 57 και 58 της παρούσας αποφάσεως.

Επί του έβδομου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 78 Με τον έβδομο λόγο αναιρέσεως, που αντλείται από εσφαλμένο και μη αιτιολογημένο χαρακτηρισμό των προειδοποιήσεων ως αποφάσεων, η Επιτροπή υποστηρίζει, καταρχάς, ότι το γράμμα της σκέψεως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως αποδεικνύει ότι η Planet δεν θίγεται από την προειδοποίηση W1, αλλά από την έρευνα της OLAF, η οποία συνιστά το νομικό έρεισμα της εν λόγω προειδοποίησης. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η επίμαχη προειδοποίηση δεν αποτελεί παρά απλό μέτρο εσωτερικής τάξεως που το εν λόγω θεσμικό όργανο είναι αρμόδιο να λαμβάνει λόγω της οργανωτικής αυτοτέλειάς της οποίας απολαύει, ότι δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα και ότι εξαντλείται στο εσωτερικό της Επιτροπής.
- 79 Εν συνεχεία, κατά την Επιτροπή, η συλλογιστική που αναπτύσσει το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως είναι εσφαλμένη κατά το μέτρο που η προειδοποίηση δεν αποτελεί πράξη με την οποία περατώνεται ειδική διαδικασία.

- 80 Τέλος, η διαπίστωση στην οποία προβαίνει το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ότι η απόφαση 2008/969 δεν προβλέπει δικαίωμα ενημερώσεως των ενδιαφερομένων προσώπων στερείται αιτιολογίας στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο προβαίνει εκ νέου σε γενικεύσεις παραπέμποντας στο σύνολο των προειδοποιήσεων χωρίς να μνημονεύει την ακρόαση που προβλέπεται στην περίπτωση προειδοποιήσεως W5.
- 81 Η Planet αντιτάσσει ότι ο έβδομος λόγος αναιρέσεως εξαντλείται σε επανάληψη των επιχειρημάτων που προέβαλε η Επιτροπή πρωτοδίκως, οπότε πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτος. Εν πάση περιπτώσει, η Planet φρονεί ότι η συλλογιστική της Επιτροπής συνιστά παραμόρφωση του περιεχομένου της σκέψης 52 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 82 Με το πρώτο επιχείρημα του έβδομου λόγου, η Επιτροπή αρκείται στην πραγματικότητα σε επανάληψη των επιχειρημάτων που είχε αναπτύξει προγενέστερα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς ωστόσο να τοποθετείται επί της αιτιολογίας που παρέθεσε το Γενικό Δικαστήριο ως προς τα επιχειρήματά της αυτά.
- 83 Συγκεκριμένα, με τη σκέψη 26 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι, μολονότι επισήμως τα αιτήματα της Planet αφορούσαν την απόφαση της OLAF να την εγγράψει στο ΣΕΠ, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην εσφαλμένη υπόθεση ότι αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως και της υπό κρίση διαφοράς αποτελούσαν μόνον οι αποφάσεις ενεργοποιήσεως των προειδοποιήσεων W1α και W1β.
- 84 Με τη σκέψη 25 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, από πλευράς της εγγεγραμμένης στο εν λόγω σύστημα οντότητας, η αίτηση ενεργοποίησης προειδοποιήσεως και η έμπρακτη ενεργοποίηση της προειδοποιήσεως αυτής συνιστούν πράξεις που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε από τα στοιχεία αυτά, με τη σκέψη 27 της ίδιας διατάξεως, ότι η προσφυγή της Planet, η οποία επισήμως στρεφόταν κατά των αποφάσεων της OLAF, έπρεπε να θεωρηθεί ότι στρέφεται επίσης, στον βαθμό που κρινόταν αναγκαίο, και κατά των προσβαλλόμενων πράξεων.
- 85 Στο μέτρο όμως που η Επιτροπή, αφενός, δεν αμφισβήτησε τη σχετική με το αντικείμενο της διαφοράς συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου η οποία περιλαμβάνεται στις σκέψεις 25 έως 27 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως και, αφετέρου, απέτυχε να αποδείξει, στο πλαίσιο των προηγούμενων λόγων αναιρέσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ήταν ικανές να επηρεάσουν τα συμφέροντα της Planet μεταβάλλοντας ουσιαδώς τη νομική της κατάσταση, το υπό εξέταση επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 86 Όσον αφορά το δεύτερο επιχείρημα του έβδομου λόγου αναιρέσεως, αρκεί η επισήμανση ότι το επιχείρημα αυτό στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της σκέψεως 52 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως και πρέπει ως εκ τούτου να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, η σκέψη αυτή μνημονεύει ρητώς τις προειδοποιήσεις W1 έως W4 και W5β, επομένως δεν αφορά την προειδοποίηση W5α, στο πλαίσιο της οποίας προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', της αποφάσεως 2008/969 ειδικό δικαίωμα ακρόασεως.
- 87 Όσον αφορά δε το τρίτο επιχείρημα του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως το οποίο στρέφεται κατά της σκέψεως 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, επισημαίνεται ότι, κατά το Γενικό Δικαστήριο, οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως πράξεις ενδιάμεσες ή προπαρασκευαστικές μη δεκτικές προσφυγής όχι μόνον επειδή διαπιστώθηκε, με τις σκέψεις 44 έως 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι εν λόγω πράξεις συγκέντρωναν τα νομικά χαρακτηριστικά των δεκτικών προσφυγής πράξεων, αλλά και διότι αποτελούσαν πράξεις με τις οποίες περατώνεται ειδική διαδικασία.

- 88 Όπως όμως προκύπτει σαφώς από το γράμμα της εν λόγω σκέψεως 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, μοναδική πρόθεση του Γενικού Δικαστηρίου ήταν να επαναλάβει το συμπέρασμα στο οποίο είχε ήδη καταλήξει μετά την ανάπτυξη της συλλογιστικής που περιλαμβάνεται στις σκέψεις 44 έως 48 της εν λόγω διατάξεως, προσθέτοντας, ωστόσο, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις αποτελούσαν επίσης πράξεις με τις οποίες περατώνεται η διαδικασία εγγραφής μιας οντότητας στο ΣΕΠ.
- 89 Δεδομένου ότι η Επιτροπή απέτυχε να θέσει υπό αμφισβήτηση το τελευταίο αυτό συμπέρασμα, το επιχείρημα που στρέφεται κατά της σκέψεως 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές.
- 90 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, οι αιτιάσεις που βάλλουν κατά επάλληλης επικουρικής σκέψεως αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου δεν μπορούν να επιφέρουν την αναίρεση της αποφάσεως αυτής και, συνεπώς, είναι αλυσιτελείς (βλ. μεταξύ άλλων, απόφαση της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψη 148).
- 91 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο έβδομος λόγος αναίρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του όγδοου λόγου αναίρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 92 Με τον όγδοο λόγο αναίρέσεως, που αντλείται από τη εξάρτηση του παραδεκτού της προσφυγής από το βάσιμό της, η Επιτροπή προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι προέβη σε μεροληπτική εκτίμηση της προειδοποιήσεως W1 λόγω των αμφιβολιών που διατηρούσε ως προς την αρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδώσει την απόφαση 2008/969.
- 93 Στο μέτρο που ο όγδοος λόγος αναίρέσεως βάλλει κατά αιτιολογίας της αποφάσεως που δεν επηρεάζει καθοριστικά το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει το σκεπτικό της αποφάσεως αυτής, η Planet θεωρεί ότι ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 94 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η προσφυγή ακυρώσεως μπορεί, κατά πάγια νομολογία, να ασκηθεί κατά οποιασδήποτε πράξεως των θεσμικών οργάνων, ανεξαρτήτως της φύσεως ή της μορφής της, η οποία σκοπεί στην παραγωγή δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων, ικανών να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 9, της 17ης Ιουλίου 2008, C-521/06 P, Αθηναϊκή Τεχνική κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-5829, σκέψη 29, και της 26ης Ιανουαρίου 2010, C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-669, σκέψη 51).
- 95 Επομένως, το ζήτημα του παραδεκτού προσφυγής ακυρώσεως εκτιμάται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που αφορούν την ίδια την ουσία των προσβαλλόμενων πράξεων.
- 96 Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι η Επιτροπή απέτυχε να αποδείξει σε τι συνίσταται η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου μη ορθή εφαρμογή της νομολογίας που παρατίθεται με τη σκέψη 94 της παρούσας αποφάσεως.
- 97 Συγκεκριμένα, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 40 έως 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι ήταν αναγκαίο να υπεισέλθει στο ζήτημα της καθ' ύλην αρμοδιότητας της Επιτροπής συμπληρώνοντας ότι, «και για τον πρόσθετο αυτό λόγο», έπρεπε να

εξεταστεί το περιεχόμενο των προσβαλλόμενων πράξεων, εντούτοις, γεγονός παραμένει ότι το περιεχόμενο των προσβαλλόμενων πράξεων έπρεπε, εν πάση περιπτώσει, να εξεταστεί στο πλαίσιο της εκτίμησης του βάσιμου της ένστασης απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.

- ⁹⁸ Ως εκ τούτου, η αιτίαση που προβάλλει η Επιτροπή κατά της σκέψεως 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και με την οποία προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο μεροληπτική εκτίμηση των προσβαλλόμενων πράξεων δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- ⁹⁹ Από τις ανωτέρω εκτιμήσεις προκύπτει ότι ο όγδοος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- ¹⁰⁰ Δεδομένου ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτός κανένας από τους οκτώ λόγους αναιρέσεως που προέβαλε η Επιτροπή, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ¹⁰¹ Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων. Σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού αυτού, που έχει εφαρμογή επί της αναιρετικής διαδικασίας δυνάμει των άρθρων 184, παράγραφος 1, και 190, παράγραφος 1, αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Planet ζήτησε την καταδίκη της Επιτροπής και αυτή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.**

(υπογραφές)